

بیانات در دیدار قاریان شرکت کننده در بیست و سومین مسابقات بین المللی قرآن - 4 / مهر / 1385

بسم الله الرحمن الرحيم

از برادران عزیزی که امسال هم مثل سالهای قبل، دل و محفل ما را به ذکر آیات الهی و تلاوت کلام الهی منور کردند، خیلی تشکر میکنیم. هم از قاریان محترم و مجریان برنامه های گوناگون در این جلسه تشکر میکنیم و هم از اداره کنندگان این جلسه و کسانی که زحمت این کار را سالهای متمادی است که بر دوش گرفته اند و ما را محظوظ میکنند.

امسال برنامه ی ما از سالهای قبل هم بهتر بود؛ پیشرفت قراء جوان ما در تلاوت، محسوس است. الحمدلله، پی درپی این نسلهای قرآنی یکی پس از دیگری میآیند، استعدادهای خوب، دلهای پر از شوق و نفسهای گرم، در خدمت قرآن و تلاوت آن قرار میگیرند. این، بخشی از قضیه است؛ اما يك بخش لازم است. من همین جا این را عرض بکنم و تذکر بدهم، که اگر ما معتقدیم - که معتقدیم - که عمل به قرآن، اساس و محور احیاء قرآن است و مسئله به تلاوت و خواندن و اینها ختم نمیشود - که به آن اعتقاد داریم؛ معتقدیم باید به قرآن عمل کنیم، باید جامعه مان را قرآنی کنیم، باید فرمان را قرآنی کنیم، باید عملمان را قرآنی کنیم، باید قرآن را باور کنیم؛ قرآن را باور کنیم و وعده ی قرآن را وعده ی صدق و حق بدانیم، همین طور که خود قرآن میفرماید: «و تمت کلمة ربك صدقاً و عدلاً لامبدل لکلماته»؛ همچنانی که باید تعاملمان با شخص خودمان، با افراد خانواده مان، با افراد محیط کارمان، با افراد اجتماعمان، با مسلمین کشورهای دیگر، با قدرتها، با ملتها و همه ی اینها باید با نفس و روح قرآنی تنظیم بشود؛ اینها همه اش درست است و به آن اعتقاد داریم؛ احیاء قرآن، عمل به قرآن و گرامیداشت قرآن این است؛ اینها درست - اما اینها معنایش این نیست که ما تلاوت قرآن را دست کم بگیریم. من میخواهم به شما «قرآند»ها - که اهل تلاوت، اهل تجوید و اهل لحن و آهنگ و صوت و خواندن قرآنید - این را تأکید کنم، گاهی شنیده میشود که بعضی میگویند آقا به قرآن باید عمل کرد؛ خوب، این حرف درستی است؛ اما مقصودشان این است که تلاوت قرآن و آرایه های قرآنی را دست کم بگیرند! من با این مخالفم. تلاوت قرآن هم جزو يك مجموعه و منظومه ای است که اینها همه به هم متصل است؛ این هم بایستی مورد توجه قرار بگیرد و گرمی داشته شود. هم باید تلاوت بکنید و هم باید معانی قرآن را بفهمید؛ اگر معنای قرآن را فهمیدید، میتوانید بهتر تلاوت کنید. الان قراء حالا را با قراء بیست سال قبلمان مقایسه کنیم، که این حرکت قرآنی در کشور ما تازه و آرام آرام شروع شده بود؛ بعضیها خوب هم میخواندند، صداها خوب بود و شیوه های قراء معروف را هم یاد گرفته بودند و میخواندند؛ اما دلنشین نبود؛ چرا؟ چون از معانی و مفاهیم آیات هیچ سر در نمیآوردند؛ این معلوم بود. اما امروز آن طور نیست؛ امروز جوانهای ما این آیاتی را که میخوانند، خود کیفیت خواندنشان، حکایت از این میکند که اینها معنای آیه را می فهمند و به مفهوم آیه توجه دارند.

پس اول باید خوب بخوانید؛ تلاوت را خوب، زیبا و جامع و صحیح بخوانید؛ دوم، معانی و مفاهیم قرآنی را بفهمید، سوم، قرآن را حفظ کنید. حفظ قرآن خیلی مهم است. شما جوانها به این احتیاج دارید و میتوانید. وقتی شما حافظ قرآن هستید، این تکرار آیات قرآنی و انس دائمی با قرآن، به شما فرصت میدهد که در قرآن تدبّر کنید. «تدبّر در قرآن» با همین طور خواندن و رد شدن به دست نمیآید؛ با يك بار و دوبار خواندن هم حاصل نمیشود؛ با تکرار و انس با آیه ای از قرآن و امکان تدبّر در آن به دست میآید. و چقدر لطایف در قرآن کریم هست که اینها را جز با تدبّر

نمیتوان فهمید. بنابراین حفظ و فهم معانی قرآن و تلاوت آن لازم است.

در مورد تلاوت قرآن هم ما هر سال به طور مفصل اینجا نکاتی را عرض کرده ایم و الحمدلله روزه روز هم جماعت قرآنی ما، هم دائره شان وسیع تر شده و هم از این جهت بهتر شده اند؛ با خواندن قرآن و کیفیت اثرگذاری با تلاوت آشنا شده اند. هر تلاوتی اثرگذار نیست؛ بعضی از تلاوتها هست که وقتی اجرا میشود، معانی قرآن را در گوش و دل و جان مخاطب رسوخ میدهد؛ دست یافتن به چنین تلاوتی، این بارزش است. ما میخواهیم به آنجا برسیم. البته شرط این، صدا هست، موسیقی هست، کیفیت ترکیب بندی آیات و تلاوتی که انجام میگیرد، هست؛ همه ی اینها مؤثر است. الحمدلله جوانهای ما در این زمینه واردند و حرکتشان حرکت خوبی است و روزه روز هم بهتر خواهد شد.

من فقط این توصیه را بکنم. بعضی از شما عزیزان - چه آنهایی که حالا میخوانید و چه آنهایی که از سالهای قبل میخواندید - ما گاهی اوقات حقیقتاً - نه زبانی - از دل، شما را تمجید و تحسین میکنیم؛ اما معنای این تحسین، این نیست که شما بهتر از این که هستید، نمیتوانید بشوید. بنده همه اش ترسم از این است که شما جوانهای خوب ما - همین قراء خوبی که الان هستید و اینجا هم تعداد زیادی تان حضور دارید - خیال کنید اینجایی که شما رسیده اید، این پله ی آخر است. نه آقا، این پله ی آخر نیست. نباید توقف بکنید؛ باید به جلو حرکت کنید؛ باید پیش بروید و روزه روز باید بهتر بخوانید و بهتر بشوید، که این ممکن هم هست. البته این به ترتیباتی از لحاظ تعلیم و کانونهای قرآنی احتیاج دارد و این دوستانی که دست اندرکار این مسائل هستند، بایستی مقدمات را فراهم کنند و صدا و سیما هم بایستی کمک بکند.

اگر ان شاءالله تلاوت قرآن در جامعه ی ما همگانی شود، همه بتوانند قرآن را صحیح بخوانند و همه ی خانه ها موج شوق به تلاوت قرآن را در خود جای بدهند، آن وقت ما امیدمان به اینکه جامعه ی اسلامی و قرآنی به معنای واقعی در این کشور تشکیل بشود، بیشتر خواهد شد. ما امروز يك حکومت اسلامی و يك جامعه ی اسلامی هستیم؛ اما این قدمهای اول است. آن مقداری که ما از اسلام داخل کشورمان و داخل حکومتمان در گفتار و کردار دولتمردانمان مشاهده میکنیم، این، آن اقل قلیل از اسلام است؛ این کمتر از آن چیزی است که برای يك جامعه ی اسلامی مورد نیاز است. همه ی برکاتی که تا امروز بر نظام جمهوری اسلامی مترتب شده، بر همین اقل قلیل مترتب شده است. اگر ملت ایران توانستند بت استبداد را در این کشور بشکنند و فرو بریزند، اگر ملت ایران این جرئت و دلیری را پیدا کردند که احساس کنند میتوانند حرف زور را از هیچ کس در دنیا نپذیرند و زیر بار آن نروند، اگر می بینید جوانهای ما در میدانهای علمی و عرصه های علمی به پیش میتازند و با يك تضاعد هندسی همین طور جلو و پیش میروند - خوشبختانه روزه روز دامنه ی پیشرفت علمی در کشور ما گسترده تر میشود - و اگر می بینید نشانه هایی از اجرای عدالت در کشور ما هست - که البته عرض کردم فقط نشانه هایی از اجرای عدالت هست، تا اجرای عدالت به معنای کامل هنوز فاصله داریم - اگر اینها را مشاهده میکنید و خلاصه اگر می بینید در جامعه و کشور ما، معروف اسلامی، معروف و منکر اسلامی، منکر است، این به برکت همین اقل قلیل اسلامی است که ما در جامعه مان داریم. هر چه ما بتوانیم دامنه ی معرفت اسلامی، روحیه ی اسلامی و فهم اسلامی را توسعه بدهیم، این دستاوردها بیشتر و بیشتر خواهد شد و برای کشورهای دیگر هم الگو خواهد شد.

امروز خوشبختانه ملت های مسلمان احساس اعتزاز به اسلام میکنند؛ این خیلی مهم است! جوانها! يك روزی در دنیای اسلام بود - از جمله در همین کشور و در کشورهای دیگر - که جوان مسلمان هیچ از مسلمان بودن خودش، احساس

افتخار نمی‌کرد، حتی ننگشان هم می‌کرد؛ ننگشان می‌کرد بسم الله بگویند، ننگشان می‌کرد جلو چشم دیگران نماز بخوانند؛ یک روزی این طوری بود. افتخار به تبعیت و پیروی و دنباله روی از یا غرب یا شرق آن روز - تفکرات مارکسیستی - افتخار به این چیزها بود. امروز ورق برگشته است؛ امروز اردوگاه شرق شکست خورد و اردوگاه غرب روزه روز ناکامیهای بیشتری دارد پیدا میکند و روزه روز بی آبروتر و بی حیثیت تر میشود؛ مدعیان دمکراسی، حقوق بشر و آزادی، خودشان را در دنیا رسوا کرده اند. اسلام روزه روز بیشتر طلوع میکند و این خورشید اسلام همین طور دارد بالا می‌آید. ملت‌های مسلمان به اسلام احساس عزت و افتخار میکنند. در همه ی کشورهای اسلامی این طور است؛ از شمال آفریقا تا شرق آسیا، همه همین طورند؛ در اندونزی، مالزی، هند، پاکستان، بنگلادش، این کشورهای منطقه ی شرق ما تا خاورمیانه، کشورهای عربی، کشور ترکیه تا کشورهای شما آفریقا - چه عربی شان و چه غیرعربی شان - آنجایی که مسلمانها و جوانهای مسلمان هستند، نسبت به اسلام احساس عزت می کنند.

همین «احساس عزت» است که به آنها پیروزی میدهد؛ چرا همین حزب الله لبنان - یک مشت جوان، بدون ساز و برگ‌های معمولی سیاسی و نظامی و اقتصادی متداول دنیا - بر یک ارتش کاملاً مجهز و مورد توجه و اعتماد قدرتهای بزرگ جهانی، پیروز شد؟ چون به برکت اسلام، اتکاء به نفس داشت. این که می‌گویم عمل به اسلام، این است که ما حرف و وعده ی قرآن را قبول داشته باشیم، معنایش این است که وقتی قرآن می‌گوید «و لینصرن الله من ینصره ان الله لقوی عزیز»، این را باور کنیم. اگر نصرت خدا کردید، «لینصرن الله»، خدا شما را نصرت میکند. «ان الله غالب علی امره»، این را باور کنیم. این معرفت قرآنی به ما یک چنین باوری را میدهد؛ آن وقت ثمره و نتیجه اش در بیداری ملت‌ها، در ضعف روزافزون قدرتهای متجاوز و در به هم خوردن برنامه ی متجاوزان و مستکبران برای کشورهای مسلمان، اینجاست ظاهر میشود.

بنابراین با قرآن انس بگیریم، قرآن را باور کنیم و قرآن را بفهمیم. کار قرآنی در کشور ما خوشبختانه به صورت انبوه انجام گرفته و دارد انجام می‌گیرد؛ اما نباید این حرکت هرگز دچار وقفه بشود. و شما جوانهای قرآنی عزیز را - که با قرآن مأنوس و مفتخر به قرآن هستید - توصیه می کنم که این راه و شیوه را و این منهج مبارک را ادامه دهید و دنبال کنید؛ و ان شاءالله روزه روز برکاتش عاید شما و ملتتان و کشورتان خواهد شد.

به میهمانانی هم که در این جلسه هستند، خوش آمد عرض میکنیم؛ به قراء و اساتید و اینهایی که خوانند و آنهایی که نخوانند، به همه شان خوش آمد می‌گوییم و امیدواریم که ان شاءالله این برنامه های مسابقات قرآنی هم که ظاهراً از امشب گویا شروع خواهد شد، ان شاءالله با توفیق کامل انجام بگیرد.

پروردگارا! تو را به عزت و جلالت و به رحمتت سوگند میدهم ما را بندگان صالح و شایسته ی خود قرار بده. پروردگارا! ما را با قرآن زنده بدار؛ با قرآن بمیران؛ با قرآن در قیامت محشور کن. پروردگارا! قول و فعل ما را قرآنی قرار بده. پروردگارا! دشمنان قرآن، توطئه گران علیه قرآن و کسانی که نمیتوانند تداوم حضور قرآن را در جامعه ی اسلامی ببینند، آنها را مغلوب و منکوب بفرما؛ مستکبران را مغلوب کن. پروردگارا! در این روز ماه رمضان و در این ساعت نزدیک افطار، رحمت و مغفرت و لطف خود را متوجه ما بگردان؛ ما را بیامرز؛ روزه و نماز و تلاوت ما را به کرم و فضل قبول کن. پروردگارا! باران فیض و رحمت خود را بر همه ی بلاد و کشورهای اسلامی فرو بیاور. پروردگارا! ما را قدردان قرآن و روح قرآنی قرار بده؛ ما را در خدمت قرآن قرار بده.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

رحم الله من قرأ الفاتحة مع الصلوات